

OFELIMÓS

18 - Pere Molera i Picañol

Ana Fernández Álvarez
campanadas@telefonica.net

Amb aquest terme grec, *ofelimós*, atribut de qualsevol cosa capaç de satisfer una necessitat o un desig, oferim una sèrie de lliuraments plàstics que tenen com a principal objectiu aconseguir el gaudi visual que tota obra artística produeix. Es fa, precisament, des d'una publicació que porta ja molts anys especialitzant-se en la divulgació i en l'anàlisi de l'art en totes les seves facetes.

Aquest número continua una sèrie d'imatges absolutament singular, ja que hem deixat de banda el gaudi de l'obra 'acabada', substituint-lo pel que ens provoca el propi procés creatiu, a partir dels esbossos previs a la seva realització.

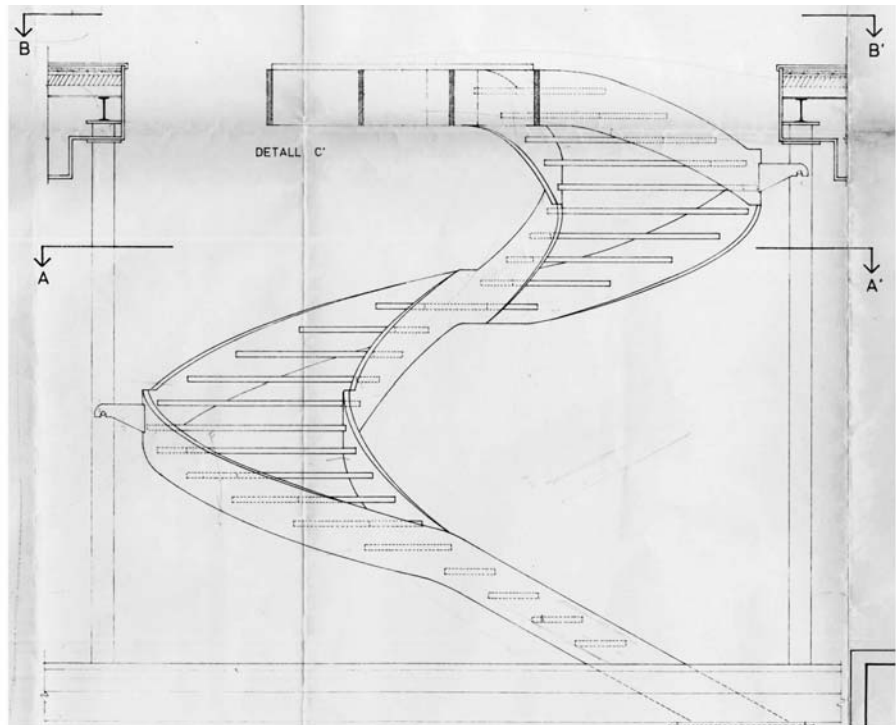
Continuem la sèrie amb un treball de l'arquitecte Pere Molera. L'obra que en aquesta ocasió s'encarta és la del projecte bàsic i d'execució d'una escala helicoidal. Aquest element, centralitzat en el vestíbul i actuant com a distribuïdor d'espais, forma part de les diverses intervencions dutes a terme, el 1990, durant la rehabilitació del despatx magatzem de la fàbrica Marçet Poal, de Terrassa¹.

Ens trobem davant la icona d'una escala que és, segurament, un dels elements més metafòrics de l'àmbit arquitectònic, com ens ensenya la major part del cinema *hichtcockià*. I és que no hem d'oblidar la riquesa dels referents plàstics, icònics i literaris que impregnen tots els projectes d'aquest arquitecte.

L'elegant doble curvatura helicoidal del disseny s'inscriu en una planta quadrada, precisament la que dibuixen les baranes. El llit de l'escala, mitjançant uns ancoratges soldats a cuixots metàl·lics, es recolza en suspensió a pilars, a l'alçada de cada replà. Això permet que, solament quant el pes és considerable, l'ancoratge s'ajusti al seu suport.

La serpentina continua i uniforme que dibuixa es trenca en els replans que, com els graons, presenten forma trapezoïdal. Però, a diferència d'aquests darrers, són de doble petjada, emfatitzant així el ritme estètic i, a la vegada, destacant la seva funció.

Aquesta escala, concebuda com un element lleuger, a base de planxes metàl·liques amb nervis i lloses de marbre, és una bella imatge que es basa en la proporcionalitat i l'equilibrada mesura entre cadascun dels elements que la componen². Segurament, des de 1990, any que fou concebuda, difícilment trobarem realitzat un element com aquest ja que, darrera la seva aparent simplicitat, s'amaga un disseny de difícil materialització. ●

¹ Obra de l'arquitecte Josep Maria Coll i Bacardí.

² L'escala i tot l'espai del vestíbul queda il·luminada per una lluernia del sostre, amb vidres *stadip* i làmina *butiral*, que permet una il·luminació zenital molt vistosa.